

Коли діло про людину говорить

Днями зателефонував до мене голова профкому Львівської дистанції вантажно-розвантажувальних робіт Михайло Даньків, мовляв, не вдається самотужки розв'язати одну проблему. Це, власне, був той випадок, коли звертається він у крайніх випадках, коли, як кажуть, всі можливості вичерпані. Не для себе просить, а для членів профспілки, які вже вчетверте вибирають начальника майстерень Львівської дистанції вантажно-розвантажувальних робіт Михайла Григоровича Даньківа головою профкому (на фото зліва). Вони впевнені, що цей чоловік буде захищати їх інтереси, всіх і кожного зокрема, як це передбачено статутом.

І це справді так, бо за характером Михайло Григорович дуже відповідальна людина. За багато років, відколи знаю Михайла Григоровича, добре пізнав властивий йому надзвичайно високий рівень вимогливості до себе і відповідальності за доручену справу. Хворий – не хворий, потрібно по виробничих чи профспілкових справах поїхати на ту чи іншу дільницю, ніколи не відмовиться.

Посада начальника майстерень дистанції нелегка, бо фактично він відповідає за якість ремонту і справність всіх засобів та кранів. І в тому, що Львівська дистанція вантажно-розвантажувальних робіт займає кожен рік призіві місця в Укрзалізниці, є його доля як виробничника, як відповідального працівника. І, звичайно, голови профкому. Він вимогливий до людей, але принцип роботи з ними у Михайла Григоровича побудований не на страху та крику – він вчить людей власним прикладом. Якщо є потреба, залишиться після роботи і зробить все необхідне, хоча має щоденний, а не змінний режим роботи.

Звичайно, нелегко поєднувати виробничі обов'язки з профспілковими, адже організація немала – більше 250 членів профспілки. Та ще донедавна була Тернопільська виробнича дільниця. Люди працюють на різних станціях: всюди є об'єкти, свої пристрої та механізми. Це є досить немалий обсяг роботи.

У Михайла Даньківа завжди була і є дуже активна і принципова позиція профспілкового

лідера. На конференціях колективу дирекції, залізниці він завжди критично оцінює ситуацію і висловлює пропозиції щодо вирішення тих чи інших проблем, пов'язаних з роботою та умовами праці в дистанції, на виробничих дільницях. Старається все зробити для того, щоб трудовий колектив працював успішно і члени профспілки вчасно отримували зарплату.

До речі, упродовж багатьох років Львівська дистанція вантажно-розвантажувальних робіт отримує призіві місця по Укрзалізниці.

Коли ж заходить розмова про його профспілкову роботу, Михайло Даньків наголошує, що без активістів самому працювати було б непростим. Він має на кого опиратись, коли доводиться вирішувати непрості питання відносно працівників з адміністрацією.

Михайло Даньків дуже гостро ставить проблемні питання і домагається їх виконання. Два роки тому, коли на станції Мостиська-I почалося перевантаження вручну, голова профкому Михайло Даньків поставив вимогу покращити побутові умови для вантажників. І питання було вирішено: своїми силами облаштували санпобутблок з усіма вигодами. До речі, зі слів Михайла Даньківа, на Мостиській та й на інших дільницях, є свої спеціалісти, які все зроблять, тільки треба забезпечити їх матеріалами.

Зараз Михайло Григорович турбується про кращі умови праці на станції Мостиська-II

не тільки для трудівників виробничої дільниці дистанції, але й працівників інших підрозділів. Отака у нього вдача, і такий характер. Власне ці риси стали прохідним балом під час обрання його до складу об'єднаного профкому Львівської дирекції залізничних перевезень.

Доля занесла Михайла Даньківа на Львівську залізницю у 1972 році після закінчення Миколаївського залізничного технікуму. З тих пір і залишився тут, створив сім'ю. Спочатку жив у гуртожитку. Працював майстром з ремонту машин на Сквиливській дільниці, яку в ті часи називали сухопутним портом міста Львова. До Сквиливської дільниці належала й Мостиська, на якій тоді ще був малий обсяг роботи. Коли ж пішло більше вантажів, створили Мостиську виробничу дільницю, де, в основному, перевантажували вугілля за допомогою ще старого вагоноперекидача. Але після реконструкції рухомого складу, він став непридатний. Його розібрали, натомість збудували контейнерний термінал і перейшли на перевантаження дизельними кранами, орендованими в локомотивному депо Львів-Захід. Потім, коли Україна стала незалежною, виникло питання встановлення козлових кранів. Це була ідея Георгія Кірпи, а втілювати її в життя взявся насамперед тодішній керівник служби комерційної роботи і маркетингу Михайло Мостовий.

Нині на станції Мостиська-II є контейнер-

ний термінал, де встановлено 50-тонний кран, збудовано новий термінал, а отже, актуальним залишаються санітарно-побутові умови робітників, що особливо турбує голову профспілкового комітету Львівської дистанції вантажно-розвантажувальних робіт Михайла Даньківа.

Коли ж розмова заходить про профспілкову роботу, він нагадує: яки не було дружного колективу, то ніякий голова профкому не зміг би нічого зробити. У профспілковій роботі йому допомагають заступник Володимир Бугай, скарбник Любов Петик та інші активісти.

Михайло Даньків дуже уважно ставиться до особистих людських проблем – чи то хвороба членів родини, чи інша якась скрута. Тоді на порядок денний засідання профкому він ставить питання про надання матеріальної допомоги, а також особисто звертається в об'єднаній профком дирекції та Дорожній комітет профспілки.

Профком цікавиться як живеться багатодітним сім'ям і в міру фінансових можливостей турбується про дітей. Коли ж захворіла дитина в одного з вантажників дистанції, голова на поліг відправити її на лікування в Трускавець та особисто допоміг батькові відвезти дитину в санаторій. Подібних прикладів у профспілковій діяльності Михайла Григоровича достатньо.

Михайло Даньків дуже наполегливий і справедливий, коли йде мова про забезпечення членів профспілки путівками на оздоровлення. Старається врахувати всі обставини і проблеми членів профспілки та їхніх сімей.

Щодо виробничих питань з точки зору голови профкому, то Михайло Даньків виношує мрію про відродження комплексних бригад, завдяки яким колись можна було ефективно використовувати робітників різних професій залежно від виробничих обставин.

А життя день у день підкидає Михайлу Даньківу нові питання і проблеми. Недавно він очолював у Львівській дистанції вантажно-розвантажувальних робіт штаб з підготовки до відправлення цистерн, які побували в аварії неподалік станції Ожидів, та оперативно вирішував усі питання, пов'язані із доставкою кріплення. І хоч кажуть незамінних людей нема, я схилиюсь до іншої думки. І як приклад називаю профспілкового лідера та начальника майстерень Львівської дистанції вантажно-розвантажувальних робіт Михайла Григоровича Даньківа, хоча знаю, він не любить похвали на свою адресу. Проте його справи говорять самі про себе.

Дмитро ГНАТИШЕН,
голова об'єднаної профорганізації
Львівської дирекції залізничних перевезень

Вітаємо з високими нагородами!

Наказом Міністра транспорту та зв'язку України Миколи Рудьковського за вагомий внесок у ліквідацію наслідків транспортної події з вантажним поїздом на перегоні Ожидів-Красне Львівської залізниці, проявлений високий професіоналізм та особисту мужність нагороджено:

Нагрудним знаком "Почесний працівник транспорту України" – ГУДИМУ Ярослава Орестовича – бригадира (звільненого) з поточного утримання і ремонту колій та штучних споруд Бродівської дистанції колії, ЗАРЕМБУ Володимира Володимировича – начальника району контактної мережі Рівненської дистанції електропостачання, КОМАРИНСЬКОГО Ігоря Йосиповича – монтера колії Бродівської дистанції колії, ПРОНЕВИЧА Віктора Прокоповича – машиніста крана локомотивного депо Львів-Захід.

Оголошено Подяку Міністра транспорту за зв'язку України – БУДАНОВУ Євгену Михайловичу – електромеханіку району контактної мережі Рівненської дистанції електропостачання, ГОГОШ Наталії Іванівні – заступнику начальника Бродівської дистанції колії з кадрових і соціальних питань, ДУПЕЛИЧУ Ярославу Михайловичу – машиністу крана локомотивного депо Львів-Захід, ЄВТУШКУ Віктору Анатолійовичу – машиністу тепловоза локомотивного депо Здолбнів, КОРОЛЮ Володимирі Йосиповичу – старшому електромеханіку зв'язку Здолбнівської дистанції сигналізації і зв'язку, ТОПОРОВИЧУ Нестору Миколайовичу – бульдозеристу колійної машинної станції № 125 станції Дубляни.

Наказом Генерального директора Укрзалізниці Володимира Козака за багаторічну сумлінну працю на залізничному транспорті, вагомий особистий внесок у удосконалення первинного обліку та звітності

у структурних підрозділах Львівської залізниці, активне впровадження програмного забезпечення з автоматизації статистичної звітності, високий професіоналізм і творчу ініціативу в роботі нагороджено начальника служби статистики залізниці Олександром Михайлівну ПЕХ знаком "Залізнична Слава" II ступеня.

За сумлінну працю на залізничному транспорті, вагомий внесок у покращення експлуатаційної роботи залізниць, досягнуті успіхи в галузевому змаганні колективів єдиних змін за підсумками першого півріччя 2007 року, високу особисту відповідальність і оперативність у прийнятті рішень для виконання виробничих завдань, професіоналізм та ініціативу в роботі нагородити:

Знаком "Залізнична Слава" III ступеня: РУЩАКА Володимира Васильовича – керівника зміни – старшого диспетчера оперативного-розпорядчого відділу служби перевезень, КОБИЛІНСЬКОГО Василя Васильовича – чергового по Львівській дирекції залізничних перевезень, САПРУНА Євгена Дмитровича – чергового по Тернопільській дирекції залізничних перевезень, КОЦАБУ Михайла Федоровича – чергового по Івано-Франківській дирекції залізничних перевезень, ПАВЛИКА Василя Миколайовича – маневрового диспетчера станції Львів, ДЕНЕСЮКА Миколу Антоновича – станційного диспетчера станції Сарни, ЯЦЕНКА Олексія Миколайовича – чергового по станції Ужгород.

Почесною грамотою Державної адміністрації залізничного транспорту України: ТОМАШЕВСЬКОГО Володимира Петровича – чергового по Рівненській дирекції залізничних перевезень, КУДЛУ Миколу Михайловича – маневрового диспетчера станції Клепарів, СТАДНИКА Ігоря Івановича – на-

чальника оперативно-розпорядчого відділу служби перевезень, СКЛЯРЧУК Марію Прокопівну – чергову по станції Тернопіль, МИКОЛАЄВИЧ Ольгу Семенівну – провідного інженера з організації і нормування праці служби перевезень.

Оголошено Подяку Державної адміністрації залізничного транспорту України: КОЗЮРИ Миколі Степановичу – черговому по сортувальній гірці станції Ковель, КОЛОДЯЖНИЙ Катерині Іванівні – черговій по станції Бурштин, МАЛЮЗІ Зіновію Івановичу – майстру (змінному) пункту технічного обслуговування вагонного депо Клепарів, КВАРТЮКУ Петру Степановичу – поїзному диспетчеру Ужгородської дирекції залізничних перевезень.

Годинником від Генерального директора Укрзалізниці: БОРИЛО Любова Іванівну – маневрового диспетчера станції Мостиська-II, ГАЛИПЧАК Мирославу Антонівну – прийомоздавальника вантажу і багажу станції Ямниця, БАЛЯСА Миколу Степановича – машиніста тепловоза локомотивного депо Ковель, ШУТАКА Юрія Юрійовича – локомотивного диспетчера Ужгородської дирекції залізничних перевезень.

Наказом Генерального директора Укрзалізниці Володимира Козака за багаторічну сумлінну працю на залізничному транспорті, особистий вагомий внесок у забезпечення належної профілактичної роботи з недопущення пожеж на об'єктах та рухомому складі, удосконалення технічних засобів охорони, підвищення професійної підготовки особового складу нагороджено Почесною грамотою Державної адміністрації залізничного транспорту України заступника начальника відокремленого структурного підрозділу "Мукачівський загін воєнізованої охорони" Миколу Юрійовича КУРЕЯ.